

בתי המשפט
 בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט
 לערעורים אזרחיים
 עמ"ש 29328-06-14
 פלוני נ' פלונית ואח'
 תאריך: 9/12/2014

בפני: כב' השופטת שושנה שטמר - אב"ד
 כב' השופטת ריבי למלשטריך-לטר
 כב' השופט חננאל שרעבי

המערער:

פלוני ע"י ב"כ עו"ד ירון טיקוצקי ואח'

נגד

המשיבות:

1. פלונית
 2. א' (קטינה)
 3. ד' (קטינה)
 ע"י ב"כ עו"ד ולדימיר פטרוב

ערעור מיום 16/06/2014 על פסק דין מיום 03/05/2014 של בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת ענבל קצב) בתיק תמ"ש 53020-10-12

פסק דין

השופט חננאל שרעבי:

ערעור על פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה בחיפה, מיום 30/5/14 (תמ"ש 53020-10-12, כבוד השופטת ענבל קצב-קרן), במסגרתו דחה בית המשפט קמא את תביעת המערער לעריכת בדיקת רקמות לשתי הקטינות (המפורטות בכותרת לעיל), לצורך אימות או שלילת אבהותו של המערער על הקטינות הנ"ל (להלן: "הקטינות").

רקע עובדתי ותמצית פסה"ד קמא:

1. המערער הוא יהודי והמשיבה היא חסרת דת. המערער והמשיבה נישאו בנישואין אזרחיים ב-XXX ביום XXX.

במהלך נישואיהם נולדו שתי קטינות:

א' - ילידת XXX, כבת 7 שנים.
 ד' - ילידת XXX כבת 5 שנים.

2. לטענת המערער, בעקבות בגידות שביצעה המשיבה במהלך נישואיהם, הוא חשד כי הקטינות אינן בנותיו, ולכן ביצע בדיקה גנטית במעבדה פרטית בחו"ל שהוכיחה כי אינו אביהן הביולוגי של הקטינות. מכאן התובענה קמא, במסגרתה ביקש המערער עריכת בדיקת רקמות לקטינות על מנת לאמת או לשלול את אבהותו עליהן.

3. בית המשפט קמא הזמין, גם לנוכח בקשת ב"כ היועמ"ש, תסקיר של פקידת סעד על מנת לבחון את הנזק האפשרי לקטינות בעקבות עריכת הבדיקה.

4. התסקיר הוגש ביום 4.2.13 וממנו עולה כדלקמן:

מדובר בקטינות בגיל הרך, שעד לפני זמן קצר התגוררו עם שני הוריהן וניהלו חיים נורמטיביים ושגרתיים. בני הזוג נפרדו בחודש יוני 2012, ומאז מנתק האב (המערער) קשר עם הקטינות. המערער רשום בתעודת הזהות, מוכר כלפי כל הרשויות, גם לאור התנהגותו כלפי אחרים ומשפחתו במהלך השנים, כאביהן של הקטינות. הקטינות עדיין רואות בו כאביהן. מבחינתן הוא אב לכל דבר ועניין. המשיבה לא מספרת להן את הסיבה מדוע האב ניתק מחייהן על מנת שלא לגרום להן נזק, תוך תקווה שאולי האב יתעשת ויחזור בו למען טובתן של הקטינות. הקטינות מביעות צער, כאב וגעגועים על העדר אביהן, אותו מכירות כאמור כאב עד עזיבתו את הבית. לאור כל אלה, סבורה פקידת הסעד כי טובת הקטינות היא, שהמערער יוכרז כאביהן של הקטינות ללא בדיקת רקמות. הנזק שייגרם לקטינות, במידה ותיערך בדיקת רקמות, הוא קשה יותר מהמצב העכשווי. במידה והבדיקה תגלה שהמערער אינו האב, הפגיעה הרגשית תהיה קשה יותר, מאחר והן עלולות לאבד אב פסיכולוגי וזכויות פורמליות, בעקבות מחיקת שם האב מתעודת הזהות. אמנם המערער מציין כי ככל ויימצא שהוא האב, הוא יחדש את הקשר עם הקטינות, אולם אין בטחון כי הדבר יתממש.

עמדת היועמ"ש:

5. לאחר קבלת תסקיר פקידת הסעד, הביע ב"כ היועמ"ש את עמדתו בסוגייה דנן, על פיה אין מקום להורות על ביצוע בדיקת רקמות לקטינות, שכן הן עלולות להיפגע כתוצאה מהבדיקה, ואף לא עולה כל צורך ממשי בעריכתה.
6. בית המשפט קמא, לאחר קבלת תסקיר פקידת הסעד, ולאחר שהצדדים ופקידת הסעד נחקרו, דחה התביעה מהטעמים הבאים:

א. על פי סעיף 28ד(א) לחוק מידע גנטי, תשס"א-2000 (להלן: "החוק"), לא יורה בית המשפט על עריכת בדיקה כאמור, אלא אם שוכנע שיש בעריכתה צורך ממשי הגובר על פגיעה שעלולה להיגרם כתוצאה מהבדיקה.

במקרה דנן הגיע בית המשפט למסקנה, כי אין צורך ממשי בעריכת בדיקת הרקמות הגובר על הפגיעה שעלולה להיגרם לקטינות, מהטעמים הבאים:

- (1) ההריון הראשון של המשיבה היה לאחר הזרעה מזרעו של המערער (שאין מחלוקת שהוא תקין - ח.ש.), שנעשתה בשיתוף פעולה עם המערער, שאף נסע עם המשיבה למעבדה, וההריון נודע כשבועיים לאחר ההזרעה.
- (2) ההריון השני היה ספונטאני במהלך הנישואין. המשיבה אף ביקשה לעשות הפלה של הריון זה והמערער מנע זאת ממנה, בנימוק "למה רצתה להפיל? אנחנו עשינו את זה ביחד, כמו אדם וחוה ואת רוצה להפיל?" (ציטוט מסעי' 30 לפסה"ד שציטט מעדותו של המערער).

בנסיבות אלה לא מצא בית המשפט קמא ביסוס מספיק לתובענה דנן, ולדרישה לבדיקת רקמות.

ב. גם טובת הקטינות, כעולה מהתסקיר, מחייבת דחיית התובענה מהטעמים הבאים:

- (1) כעולה מהתסקיר המערער מהווה דמות אב-ביולוגי ו/או פסיכולוגי לקטינות. לנוכח התוצאות האפשריות של הבדיקה, עלול לגרום נזק ניכר לקטינות.
- (2) העובדה שהמערער בחר לנתק עצמו מהקטינות אשר גידל במשך שנים, והכרזתו כי אם תיערך הבדיקה ויימצא כי הוא האב הוא יהיה מוכן ליצור קשר מחדש עם הקטינות, אין בהן כדי לשנות את המסקנה שאין לאפשר את הבדיקה נוכח הנזק האפשרי לקטינות.
- (3) למערער זכות לגיטימית לדעת אם הקטינות הן אכן בנותיו, אולם זכות זו אינה ניצבת באופן עצמאי אלא לצידה אינטרסים וזכויות (של טובת הקטינות) מפניהם עשויה היא לסגת. במקרה דנן שוכנע בית המשפט קמא כי חקר האמת אינו גובר על טובת הקטינות, כעולה מהתסקיר.
- (4) תוצאות הבדיקות הגנטיות שביצע המערער בחו"ל אינן קבילות כראייה לפי סעיף 28א לחוק.

עיקר טענות המערער בערעור:

7. הקטינות לא ייפגעו כתוצאה מבדיקת הרקמות (אין חשש ממזרות), שכן, כאימן, הן חסרות דת.
8. זכותו של המערער, כמו גם זכותן וטובתן של הקטינות, לדעת האם הן בנותיו והאם הוא אביהן.
9. ככל שתוצאת הבדיקה תהא חיובית הוא יצור קשר עם הבנות (כיום הוא בנתק מהן), ויתפקד כאב לכל דבר ועניין.
10. יש הצדקה להורות על בדיקת רקמות, במיוחד לאור תוצאות הבדיקה הגנטית שהתבצעה בחו"ל, שלימדה כי אינו אביהן הביולוגי של הקטינות.
11. פקידת הסעד, שתסקירה לימד כי טובת הקטינות שוללת בדיקת רקמות, לא התחשבה כלל ברגשותיו של המערער.

עיקר טענות המשיבה בערעור:

12. המערער הגיש התובענה קמא מלכתחילה בחוסר תום לב ובמטרה אחת ויחידה, להשתחרר מהתחייבויות המערער כלפי ילדותיו. שכן - רק לאחר שהמערער עזב את הבית המשותף והמשיבה הגישה נגדו תביעה למזונות, הוא העלה טענות כל הקשור לאבהותו על הקטינות.
13. במשך יותר מ-5 שנים ראה המערער את הקטינות כבנותיו, ולפתע החליט כי יש לו ספק באבהותו, וניתק קשר עם הקטינות.
14. היא מכחישה את טענות המערער בדבר בגידתה ומבהירה כי הקטינות נולדו מזרעו של המערער.

15. לפני נישואיה הביעה רצון להתגייר והגישה בקשה מתאימה אולם המערער התעקש כי תפסיק את הליך הגיור. בכוונתה שהקטינות תהיינה יהודיות ולכן הן אף לומדות בגנים חרדיים.

16. המשיבה מתנגדת לעריכת בדיקת רקמות מהחשש שיתגנב ספק במוחן של הקטינות שמא הן ממזרות, ובעקבות כך תיגרם להן פגיעה.

דיון והכרעה :

17. **אקדים ואציין כי לא מצאתי בסיס או סיבה להתערב בקביעות פסק הדין קמא, ולטעמי דין הערעור להידחות.**

18. סבורני, כי בית משפט קמא ביסס היטב את מסקנותיו בפסק הדין, כדלקמן:

א. אין צורך ממשי בעריכת בדיקת רקמות, הגובר על פגיעה שעלולה להיגרם לקטינות כתוצאה מהבדיקה.

ב. טובת הקטינות היא, שלא לבצע את בדיקת הרקמות.

19. **באשר לקביעה בדבר העדר הצורך הממשי בבדיקת הרקמות במקרה דנן, אציין כדלקמן:**

א. בצדק בחן ביהמ"ש קמא את הצורך הממשי בעריכת בדיקת רקמות לקטינות לשם קביעת אבהותו של המערער, בהתאם לדרישת סעיף 28ד(א) לחוק, שקובע כדלקמן:

"בכפוף להוראות סעיף 28ה, הייתה אמו של קטין... רשומה במרשם האוכלוסין... כמי שהייתה נשואה, בתוך 300 ימים שלפני יום לידת הקטין... לאדם שממצאי הבדיקה עלולים לשלול את אבהותו... או היה אדם רשום במרשם כאמור כאביו של קטין... וממצאי הבדיקה עלולים לשלול את אבהותו... לא יורה בית המשפט על עריכת הבדיקה, אלא אם כן שוכנע שיש בעריכתה צורך ממשי הגובר על פגיעה שעלולה להיגרם כתוצאה מהבדיקה".

ב. בצדק קבע בימ"ש קמא, לנוכח העובדות הבאות, כי אין צורך ממשי

בעריכת בדיקת רקמות לקטינות לשם אימות או שלילת אבהותו של

המערער :

אין מחלוקת במקרה דנן, שזרעו של המערער תקין לחלוטין (עדותו של המערער עמ' 13 לפרוטוקול שורה 2, שורה 16 ושורה 22).

אין מחלוקת כי הקטינות נולדו עת היו הצדדים נשואים וחיו יחדיו. כל חששותיו של המערער, כי המשיבה מנהלת רומן, התעוררו רק כאשר הבת הקטנה הייתה כבת שנתיים וחצי - שלוש (עדותו עמ' 15 לפרוט' ש' 11-1), ולא סמוך, להורייתן של מי מהקטינות, או זמן קצר לאחר-מכן.

המשיבה הכחישה כי בגדה במערער בתקופת נישואיהם וטרם הוריית הקטינות (עמ' 16 לפרוי' שו' 31 ; עמ' 17 לפרוי' שו' 5-8 ; עמ' 19 לפרוי' שו' 32), והמערער לא סתר אמירה זו.

ההריון הראשון ממנו נולדה הקטינה א', התרחש לאחר הזרעה שעברה המשיבה מזרעו של המערער, בהסכמתו, לאחר שהמשיבה לא הצליחה להיכנס להריון באופן טבעי (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 12-14).
ההזרעה התבצעה כאמור מזרעו של המערער, אותו לקחו המערער והמשיבה יחדיו למכון או לקליניקה שם התבצעה ההזרעה, שזמן קצר לאחריה, כשבועיים עד שלושה, התבשר המערער על ההריון הראשון (עמ' 13 לפרוט' ש' 4-5, ו-ש' 24-30 עמ' 14 לפרוט' ש' 1-3).

בנסיבות אלה לכאורה, החשש כי הקטינה א' אינה בתו של המערער, הוא חשש שאינו קרוב, ובוודאי שלא עולה כדי צורך ממשי הגובר על הפגיעה שעלולה להיגרם לקטינה זו כתוצאה מהבדיקה.

ההריון השני, ממנו נולדה הקטינה ד', היה טבעי, לאחר שנה ועשרה חודשים מלידת הקטינה א', כשהמבקש מודה שלכל אורך תקופת הנישואין הם קיימו יחסי אישות וניסו להביא ילדים (עמ' 14 לפרוט' ש' 7, ו-ש' 28-31).
בתקופת הקליטה להריון השני לא ידע המערער על רומן שיש למשיבה, וגם לא חשש שהיה לה רומן כזה שהרי "היא חיה איתי ביחד, למה לחשוב על רומן" (עמ' 15 לפרוט' ש' 4-5).

כשנדע למשיבה על ההריון השני, היא רצתה לעשות הפלה, אולם, המערער עצמו הניא אותה מלעשות כן בנימוק ש"אלוהים נותן לנו באופן טבעי ילד למה להפיל אותו? ...אנחנו עשינו את זה ביחד, כמו אדם וחוה, ואת רוצה להפיל? בשבילי זו הייתה חוויה. אנחנו משפחה, אנשים בוגרים, לא משנה כמה היינו רבים וברוגז, אנחנו אבא ואמא. לא משנה להתגרש, זה טבעי ולכן אמרתי אל תעצרי את ההריון..." (עדותו עמ' 11 לפרוט' ש' 12-21).

בנסיבות אלה גם החשש שהקטינה ד' אינה בתו הוא חשש שאינו קרוב, ובוודאי שאינו עולה כדי צורך ממשי הגובר על פגיעה שעלולה להיגרם לקטינה זו כתוצאה מהבדיקה.

ג. גם קשה להתעלם מהעובדה, שצוינה גם בתסקיר פקידת הסעד, כי המערער גידל את הקטינות, והתייחס אליהן כבנותיו, גם כלפי אחרים ומשפחתו, במשך שנים לא מעטות (עזב את הבית וניתק את הקשר עם הקטינות בחודש יוני 2012. גידל את הקטינה א' כחמש שנים, ואת הקטינה ד' כשלוש שנים).
הוא אף דאג, וממילא הסכים, כי תרשמנה כבנותיו בתעודת הזהות שלו, ובכך הוכר כאביהן בפני הרשויות.

בנסיבות אלה יש לומר כי הודה באבהותו כלפי הקטינות באופן עקבי ומתמשך. לכן, מכוח המניעות וההשתק השיפוטי הוא מנוע מלטעון, בהעדר סיבה ממשית או הוכחה משכנעת, לשלילת אבהותו.

השווה לעניין זה :

בע"מ 8268/13 פלוני נ' פלונית ואח' (החלטתו של כבוד השופט פוגלמן מיום 13/2/14).

שם נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית משפט זה (עמ"ש 13-05-16682) מיום 4/11/13, במסגרתו נדחה ערעור על דחיית תביעת האבהות של המערער לעריכת בדיקת רקמות לשני קטינים, בין היתר מהטעם כי המערער הודה באבהותו כלפי הקטינים באופן עקבי ומתמשך (שם הקטינים היו בני 7 ו-3 כשבחר האב להגיש תביעה לשלילת אבהותו על הקטינים). על כן ומכוח המניעות וההשתק השיפוטי, הוא מנוע מלטעון לשלילת אבהותו.

במקרה דנן, לא הציג המבקש כל ראיה משכנעת או משמעותית, ו/או סיבה ממשית, שתצדיק סטיה מההשתק השיפוטי ו/או המניעות הקיימים לגבי מלטעון לשלילת אבהותו.

תוצאות הבדיקה הגנטית שערך המערער, כגרסתו, בחו"ל לא היוותה ראיה בביהמ"ש קמא, **ובצדק**, כי אינה קבילה כראיה בהתאם להוראות החוק. בהתאם לסעיף 28א לחוק קובע "לא תערך בדיקה גנטית לקשרי משפחה ... אלא לפי צו של בית משפט לענייני משפחה... , ובהתאם להוראות פרק זה". סעיף 28ב לחוק קובע כי "תוצאות בדיקה שנערכה בלא צו שנתן בית משפט או בית דין דתי לפי פרק זה... לא יובאו לפני בית משפט, בית דין דתי או כל ערכאה שיפוטית אחרת, ולא יהיו קבילות בראיה". משכך, המערער אינו יכול להסתמך על תוצאות בדיקה זאת, שנערכה באופן עצמאי על-ידו, ללא כל צו שיפוטי ואף ללא שיתוף פעולה וידיעת המשיבה (עדותו של המערער עמ' 14 לפרו' שו 26-22), כנימוק או הצדק בדבר הצורך בבדיקת רקמות, במיוחד לנוכח קיומם של מניעות והשתק שיפוטי, כמבואר לעיל.

20. באשר לקביעה כי טובת הקטינות היא לא לבצע את בדיקת הרקמות, אציין כדלקמן:

א. ביהמ"ש קמא ביסס קביעתו זו, לטעמי, בצורה ראויה תוך הסתמכות על תסקיר פקידת הסעד, שתומצת בסעיף 4 לעיל. תסקיר זה מלמד בצורה ברורה וחד-משמעית כי טובתן של הקטינות היא שלא תיערך להן בדיקת רקמות, וכי הנזק שיגרם להן במידה ותיערך בדיקת רקמות והתוצאה תהיה שלילית, הוא קשה יותר מהמצב העכשווי.

ב. פקידת הסעד נחקרה על אודות תסקירה האמור, והבהירה בהרחבה את הנזק שעלול להיגרם לקטינות, ככל שתבצע בדיקת רקמות שתוצאותיה תהיינה שליליות.

נצטט חלק מעדותה של פקידת הסעד, הגברת מיכל לבנה, כי -

"הוא (המערער - ח.ש.) אב פסיכולוגי, הוא אב רשום מבחינת רשויות לבנות, כל שינוי בשתי העובדות האלה יפגע בהן. אני מבינה את הקושי שלו והתפקיד שלי להסתכל על הבנות ואני כן חושבת שכל עזרה שהוא יכול לקבל כדי להתגבר על הקושי הזה, אפשר להעמיד לרשותו" (עמ' 7 לפרוט' ש' 24-21).

"... לבדיקת רקמות יש השלכות פסיכולוגיות, זה מעבר לבדיקת דם פשוטה. דבר שני לא הוגן לא לבקש ממני ולא מאף אחד לשים טובת בנות בכף מאזניים לטובת אדם בגיר, שאנו סומכים שיעשה הכל כדי להתגבר על כל קושי שעומד לקראתו... טובת הבנות תמיד לנגד עיני, זה תפקידי" (עמ' 8 לפרוט' ש' 9-1).

ג. כשנשאלה פקידת הסעד אודות טענתו של המערער כי ככל שלא ישתכנע מתוצאות בדיקת רקמות שתתבצע בקטינות, כי הוא האבא הביולוגי שלהן, הוא ימשיך בניתוק קשר מהקטינות, השיבה כי -

"לקחתי את זה בחשבון ... אני חושבת שבכל מקרה יש נתק כרגע ... לקחתי בחשבון שאם נוסיף עוד נתק על הבנות, זה עלול להרע. מעבר לזה אני חושבת ... אולי אפשר לדבר לליבו, אולי ההליך המשפטי יצור אמירה והבנה וכן לעזור לו להתגבר על העניין הזה ... אני כן מאמינה שעם עזרה האב... ישים את טובת הבנות לנגד עיניו וכן יצור איתן קשר עם עזרה שיצטרך. נשמח לתת" (עמ' 9 לפרוט' ש' 22-32).

במילים אחרות, פקידת הסעד הבהירה ברורות, כי מסקנתה שטובת הקטינות שוללת בדיקת רקמות אינה משתנה לנוכח "איום" המערער כי לא יצור קשר עם הקטינות בלעדי בדיקת רקמות. יחד עם זאת הביעה תקווה כי קביעה שיפוטית חלוטה שלא תיערך בדיקה כזאת, תגרום לו בכל אופן לשנות את דעתו וליצור קשר עם הקטינות.

גם המשיבה בעדותה, כשנשאלה מדוע היא מסרבת לביצוע בדיקת רקמות לקטינות, השיבה כי אינה רוצה להכניסן למצב פסיכולוגי שאינו לטובתן, במיוחד כשהיא בטוחה שהמערער הוא אביהן הביולוגי (עמ' 16 לפרו' ש' 22-23)

ד. בצדק עמדה השופטת קמא (תוך הפניה לפסיקה תומכת) על חשיבות עקרון טובת הילד, שמוביל את שיקול הדעת השיפוטי בהכרעה בתביעת אבהות או שלילתה, תוך הדגשה כי אין מדובר בעניין תיאורטי אלא בילד בשר ודם, שיש לו הווה ועתיד, ושבתחונה החומרי והרגשי מוטל על הכף. **את כל אלה צריך בית המשפט לשקול בזהירות, בקפדנות וברגישות - וכך לטעמי עשתה השופטת קמא בפסק הדין.**

בצדק קבעה השופטת קמא, כי לנוכח טובתן של הקטינות בנסיבות המקרה דנן, נסוגה זכותו של המערער לדעת אם הקטינות הן בנותיו הביולוגיות אם לאו.

נדגיש, זכותו של המערער לדעת אם הקטינות הן בנותיו הביולוגיות אם לאו, אינה ניצבת באופן עצמאי אלא לצידם של אינטרסים וזכויות המגדירות את טובת הקטינות הספציפיות דנן (שיקולים פסיכולוגיים, רפואיים, כלכליים, חברתיים ועוד).

נזכיר בנדון את דברי בית המשפט בבר"ע (ת"א) 1364/04 היועץ המשפטי לממשלה נגד פלונית (כב' השופטת רוטלוי עמ' 47-48, פורסם במאגר נבו), כי -

"בשאלת אבהות, כמו בסוגיות אחרות, נדרש בית המשפט להכריע בשאלה הקשורה בטובתו של ילד ספציפי, בהבדל מטובתו של ילד כללי ערטילאי...אף אני סבורה כי חקר האמת איננו עקרון העומד מול עקרון טובת הילד, שהוא עקרון מנחה ומרכזי בסוגיות הקשורות בילדים ועל פי האמנה בדבר זכויות הילד תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה ("primary consideration") כאשר בתי משפט נדרשים להכריע בעניינים הנוגעים לילדים (סעיף 3(1) לאמנה). כאשר בתי המשפט מתבקשים לקבוע אבהות, הם קובעים את האמת המשפטית הנשענת על פי עובדות המוכחות בפניהם. החיפוש אחר האמת מנחה את בתי המשפט בכל החלטותיהם, אלא שידוע הוא, כי לא תמיד תהא האמת המשפטית תואמת את האמת העובדתית. קביעת טובת

הילד היא בפועל קביעת אמת משפטית המבוססת על עובדות הקשורות בזכויותיו, צרכיו והאינטרסים המסויימים של הילד המסויימים שבעניינו עלינו להחליט. עובדות אלה מוכחות באמצעות עדויות, חוות דעת של מומחים המתייחסים לאותו ילד ספציפי וכיוצא בזה".

כן נזכיר את דבריו הממחישים של כב' השופט הנדל בבע"מ 2685/11 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגר נבו), בבקשת רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש קמא שלא להתיר בדיקת רקמות להוכחת אבהותו על קטינה, כי -

"...המסקנה בדבר הנזק שעלול להיגרם לקטינה עולה מן החומר הכולל שהיה מונח לפני בתי המשפט שדנו בעניין. אכן, יש מקום להעניק משקל רב עד מכריע לשיקול טובת הקטינה במקרה זה. אין בכך לסלול דרך חדשה. הטעם פשוט הוא. אין לערוך דין שווה בין תביעת בעלות במקרקעין לבין תביעת אבהות. בראשונה, על בית המשפט להכריע כלפי חפץ אשר אין לו מעמד בפני עצמו. לא כן המצב לגבי הקטינה. קיומו של הליך מעין זה משפיע עליה ועל כן יש לשמוע את קולה ולהגן על זכויותיה, דרך השופר של עקרון טובת הילד" (ציטוט מסע' 10 להחלטה).

במקרה דנן, לא רק שהמערער לא הראה מדוע יש ליתן עדיפות לרצונו לקיים בדיקת אבהות על פני טובת הקטינות (כפי שהוצגה בתסקיר פקידת הסעד), או מדוע יש צורך ממשי בקיום בדיקה כזו, אלא שנסייבות המקרה מלמדות כי החשש שהקטינות אינן בנותיו, הוא חשש רחוק, כמפורט לעיל

לכן במקרה דנן, לנוכח טובת הקטינות, כעולה מהעובדות שעמדו בפני השופטת קמא, האמת המשפטית מחייבת שלא להיעתר לתביעה לבדיקת רקמות.

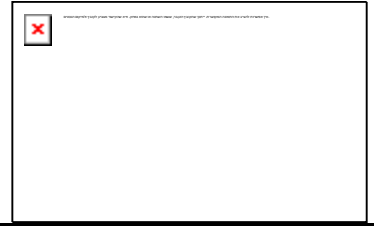
ה. לנוכח כל אלה, גם החשש שהעלתה השופטת קמא בסוף פסק דינה (סעיף 39 לפסה"ד), שמא התביעה לבדיקת רקמות נובעת מהמאבק שבין הצדדים ו/או רצונו של המערער לפטור עצמו מחובת תשלום מזונות (ותביעת מזונות כנגדו תלויה ועומדת מנגד), אינו חשש קל ערך.

21. לטעמי קבלת ערעורו של המערער במקרה דנן, אשר משמעותה היא קבלת תביעתו לעריכת בדיקת רקמות לקטינות למרות התנגדותה של המשיבה לכך, כשאינן בכך צורך ממשי הגובר על טובת הקטינות (השוללת חד משמעית בדיקת רקמות), עלולה להפוך כלי זה של בדיקת רקמות לזמין יתר על המידה ושלא לצורך, באופן שעלול להיות מנוצל לרעה על ידי בן זוג כלפי בת זוגו מטעמים שונים אשר אינם מוצדקים.

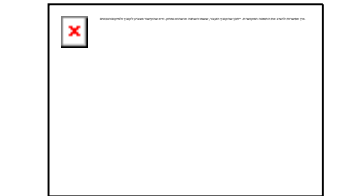
22. סוף דבר:

ככל שדעתי תישמע אמליץ לחברותיי לדחות את הערעור.

גם אמליץ לחברותיי לא לעשות צו להוצאות, שמא בכך נתרום את חלקנו בהנעת המערער לשוב וליצור קשר עם הקטינות, הרשומות במרשם האוכלוסין כבנותיו, ואותן גידל כבנותיו במשך מספר שנים.

ח. שרעבי, שופט
השופטת ריבי למלשטריך-לטור
אני מסכימה.

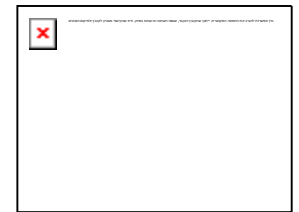

ר. למלשטריך-לטור,
שופטת

השופטת שושנה שטמר - אב"ד

אני מסכימה לפסק דינו של עמיתי, השופט שרעבי. ברוח הדברים שקבע השופט שרעבי אוסיף כי מאחר שהדין איננו מאפשר להסתמך על תוצאות בדיקת רקמות שנערכה בחו"ל, בלי שבית המשפט המוסמך בארץ, יורה על קיומה, הרי לא נותרו באמתחתו של המבקש ראיות, שניתן לקבלן כבעלת משקל, על מנת לאשש את טענותיו שהילדות אינן יוצאות חלציו. לפיכך, לא עבר המערער את המשוכה הראשונה שקבע המחוקק בסעיף 28ד(א) לחוק מידע גנטי, תשס"א-2000, דהיינו שיש לשכנע את בית המשפט שיש בעריכתה של הבדיקה "צורך ממשי". אינני שוללת את האפשרות שלו היו למערער ראיות בעלות משקל, ניתן היה לשקול מחדש אם אמנם בנסיבות המקרה, הפגיעה של הבנות גוברת על הצורך הממשי של האב: האב מסרב לראותן מזה למעלה משנתיים ימים, ככל הנראה גם משפחת האב איננה מקיימת קשרים עם הקטינות, הקטינות היו בגיל צעיר מאד כאשר חיו עם אביהן, אין חשש למימזור, יתכן שהעדרה של בדיקה, מנציחה מצב בלתי רצוי בעוד שבדיקה היא היחידה שעשויה אולי להביא להחזרתו של האב ומשפחתו לחייהן. אולם משאין למערער אלא החשש כי הבנות אינן בנותיו הביאולוגיות, יש לתת משקל רב למדיניות המשפטית לפיה אין לאפשר תביעות מעין אלו, שאחרת יוגשו תביעות לשלילת אבהות רק בשל חשש זה או אחר, או בשל רצון להשיג הישגים בהתדיינויות בענייני אישות, כאשר הראיות של המבקש לשלול אבהות אינן מבוססות.

שגיאה!

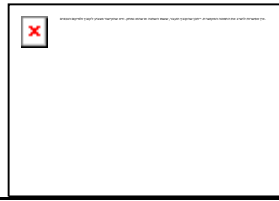
ש. שטמר - אב"ד

לפיכך הוחלט כמפורט בפסק דינו של השופט ח' שרעבי.
אין צו להוצאות.
ככל שהופקד עירבון בערעור, יש להחזירו למערער באמצעות בא-כוחו.

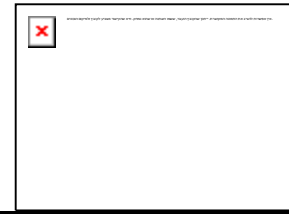
ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ה, 09 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

ח. שרעבי, שופט

ה. למלשטריך-לטר,
שופטת

ש. שטמר, שופטת
[אב"ד]

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ד, 15 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.